POPAS PE DREPTUNGHIUL DE GAZON

După arbitrul-femeie, iată și un antrenor-femeie: prof. Agneta Wittenberger, de la Școala generală nr. 95, arătînd elevilor săi cum se lovește mingea...

— Cîteva aspecte din munca de ridicare a cadrelor tinere

Grija pentru depistarea și formarea tinerelor cadre este un fenomen care începe să caracterizeze tot mai mult activitatea fotbalistică de la noi. Cu deosebire în ultimii ani. Existența unor centre de copii și juniori, organizarea cu mai multă atenție și regularitate a diferitelor campionate locale, desfășurarea unui campionat republican de juniori cu mai multe faze, competițiile rezervate echipelor școlare, sînt cîteva din semnele unei rodnice activități a tinerelor vlăstare. Pe zi ce trece, apar nume noi în echipele noastre fruntașe și faptul acesta, îmbucurător, nu face decît să reconfirme bogăția de cadre pe care și-o poate forma fotbalul din rîndurile tineretului.

Preocuparea aceasta, însă, trebuie întărită pentru că dacă în general pot fi consemnate multe și frumoase realizări, nu-i mai puțin adevărat că pe ici — pe colo sînt și cazuri care demonstrează totuși lipsă de interes față de tinerele cadre, ceea ce explică și unele stări de lucruri la nivelul echipelor fruntașe. Așa cum se va vedea din rîndurile de mai jos, în care prezentăm doar cîteva aspecte din munca de pregătire a copiilor și juniorilor, viitoarele cadre ale fotbalului românesc.

■■■■■■■■

„NOTA BENE" CLUBULUI TRACTORUL-BRAȘOV

În centrul activității clubului sportiv „Tractorul" Brașov stă și problema pregătirii juniorilor și a copiilor. După felul cum se muncește și după rezultatele obținute, se pot trage unele concluzii care scot în relief atenția ce se acordă creșterii viitorilor fotbaliști. De altfel, această preocupare are o anumită tradiție aici. În fiecare an, în echipa seniorilor sînt promovați cei mai talentați juniori. Și azi, în echipa care activează în categoria C sînt numeroși tineri proveniți din pepinieră proprie (Romanov, Papuc, Ferentz, Budai, Mihai).

În cele două grupe de juniori activează cîte 18 sportivi. La „juniorii mari" activitatea este cît se poate de intensă. Antrenorul acestei echipe, prof. I. Vulcănescu, depune multă stăruință pentru instruirea lotului de sportivi, care participă cu succes în campionatul republican. Pregătirile sînt minuțioase și se desfășoară în condiții foarte bune, datorită, pe de o parte unei planificări judicioase a antrenamentelor, iar pe de altă parte grijii acordate de conducerea clubului. Pentru viitorul sezon sînt speranțe ca, în formația seniorilor, să fie promovați din acest lot de juniori patru jucători: portarul Ștefanov, mijlocașii Șerban și Șerb și atacantul Oprică.

În cea de a doua grupă de juniori (pregătită de profesorul Tib. Orban) au fost promovate multe elemente din rîndul echipei de copii. În lipsa unei competiții orășenești de juniori, echipa participă în campionatul de seniori al orașului Brașov, în afara competiției. Și acești tineri se bucură de aceleași condiții de pregătire, existînd premisa promovării lor în prima formație în toamna anului viitor. În această grupă sînt cuprinși numai aceia născuți în anii 1950—1951, elevi la școlile din cartierul Tractorul, cu note bune la învățătură. De altfel, aceasta este și una din condițiile pe care le pune antrenorul la admiterea în lot.

Cu interes deosebit este urmărită activitatea celor două grupe de copii. În grupa mare sînt cei născuți în anii 1952—1953, iar în cea de a doua copiii născuți în 1954—1955. În total sînt 40 de copii care se pregătesc sub îndrumarea atentă a tînărului profesor Al. Muta.

Copiii se bucură de mult sprijin în activitatea lor, avînd asigurate condiții optime de pregătire (baze sportive, echipament, materiale etc.). Și aceasta se reflectă și în rezultate concrete, echipa primă fiind campioană orășenească.

Am vrea, în încheiere, să amintim o doleanță a antrenorilor grupelor de juniori și copii de la Tractorul Brașov. Este vorba de o promisiune mai veche a federației de specialitate în ceea ce privește organizarea unui centru oficial care să funcționeze sub directa îngrijire a federației de specialitate, ceea ce ar da rezultate și mai frumoase în munca desfășurată la clubul Tractorul pentru creșterea juniorilor și copiilor.

C. GRUIA
corespondent

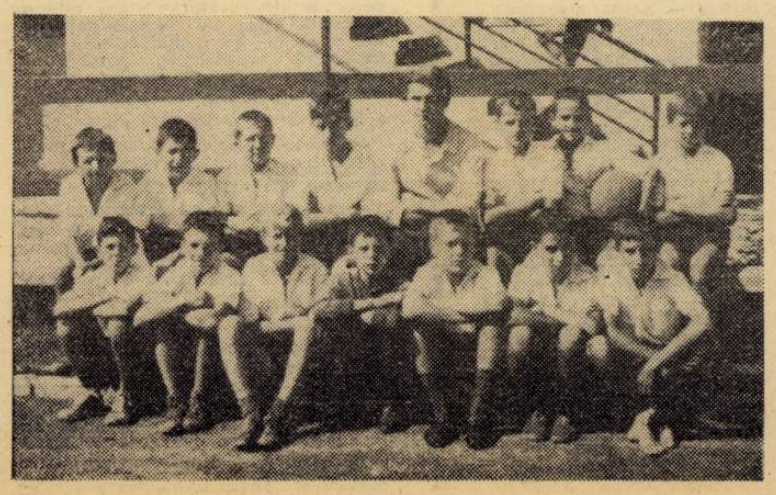

„Piticii I" ai Tractorului Brașov, în mijloc cu antrenorul lor, prof. Al. Muta.

DE LA GIMNASTICĂ LA FOTBAL

În ultimul timp, în Capitală, echipa de fotbal a Școlii generale nr. 95 din raionul Tudor Vladimirescu se bucură de o atenție deosebită. În primul rînd fiindcă această echipă este pregătită de o talentată profesoară de educație fizică. Numele ei este bine cunoscut iubitorilor de sport din țara noastră: Agneta Wittenberger, maestră a sportului, care cu ani în urmă impresiona spectatorii prin măiestria și siguranța în sportul ei preferat, gimnastica. Devenind între timp profesoară de educație fizică, Agneta Wittenberger, s-a atașat cu pasiune și fotbalului, care trebuie să recunoaștem a început să-i aducă noi satisfacții sportive! Astăzi, această școală are o echipă de fotbal care promite mult. Toți jucătorii sînt bine dezvoltați fizicește, talentați și tot atît de pasionați și pentru învățătură.

În ultimul timp această echipă a obținut o serie de rezultate care au surprins plăcut pe specialiști. De curînd, formația școlii nr. 95, alcătuită numai din elevi ai claselor a VII-a și a VIII-a, a cîștigat locul I în „Cupa orașelor reședință de regiuni", în faza rezervată elevilor din școlile generale pe Capitală.

Text și foto: THEODOR ROIBU

Priviți-i pe acești „pitici" ai clubului Rapid cu cîtă plăcere și pasiune se întrec. Și cine știe dacă dintre ei nu vor răsări mîine-poimîine viitori fotbaliști de valoare. **Foto: AUREL NEAGU**

TINERI TALENTAȚI

Am asistat la un antrenament la două porți al echipei de seniori Minerul Baia Mare, din categoria B. Pe extrema dreaptă, în echipa a doua, o sfîrlează blondă, care se afla mai în toate fazele, făcînd zile negre apărării adverse. Coechipierul său de linie, Czako I., s-a cam mirat de virtuozitatea micului fotbalist, dar n-a răbdat și și-a apostrofat colegii pentru că îl neglijau pe el și, în schimb, pasau mereu tînărului blond: „Ia mai lăsați-l în pace pe puștiul ăla! Parcă ar fi coordonator de joc, așa vă purtați cu el"!

— Cine era „sfîrleaza"?

Un elev din clasa a X-a a liceului nr. 3 din Baia Mare, Mircea Partene. El a debutat ca fotbalist pe un teren adevărat, în primăvara anului 1965, cînd a fost legitimat la C.F.R. din campionatul orășenesc, unde a primit primele noțiuni de la antrenorul Aurel Moldovan. Nu a trecut mult timp și datorită calităților sale excepționale (viteză, șut, dribling, orientare) a fost depistat și... transferat la echipa de juniori a Minerului Baia Mare, unde a jucat în campionatul republican, seria a VIII-a.

Mircea Partene iubește mult fotbalul și este prezent la toate antrenamentele, pregătindu-se acum și mai serios sub îndrumarea antrenorului Alexandru Ardos, fost jucător la echipa F.C. Carpați din Baia Mare, în perioada 1937—1943. Înzestrat cu un deosebit simț al porții, Mircea joacă sau inter sau extremă dreaptă și nu și-a făcut deloc coechipierii de ris. Regretă sincer însă că în finala pe regiune a „Cupei orașelor reședințe de regiuni" — echipa școlii sale a pierdut cu 1—2 deși echipa sa a jucat bine. „Nu face nimic — ne-a spus acest tînăr și talentat fotbalist — la anul ne vom pregăti mai bine și ne vom comporta altfel".

V. SĂSĂRANU
corespondent

ECHIPELE DE JUNIORI — SIMPLĂ FORMALITATE

După o ședință de antrenament-convorbire cu antrenorul Stere Zeană, A fost, ca să spun așa, o „seară plină de fotbal", în care discuția a pornit de la amintiri plăcute, care au evocat perioada de glorie a Ripensiei, al cărei nume era rostit cu îndreptățită mîndrie. Și, din vorbă în vorbă, am ajuns la actualul fotbal timișorean și la mlădițele lui. Zeană se ocupă de pregătirea tinerilor jucători, are deci experiență în acest domeniu și de aceea ne-am adresat, cu acest prilej, cu cîteva întrebări:

— Cum apreciați activitatea juniorilor timișoreni?

— Ea se desfășoară nesatisfăcător în comparație cu evoluția actuală a jocului de fotbal.

— Care sînt cauzele?

— După părerea mea, una din ele și cea mai importantă este faptul că multe asociații și chiar cluburi sportive din orașul nostru privesc echipele de juniori doar ca o simplă formalitate care trebuie îndeplinită. Sînt puține conducerile de secții de fotbal care pun accent deosebit pe crearea unor echipe de juniori puternice, care să constituie un permanent rezervor pentru reîmprospătarea primelor formații, apte să redea strălucirea fotbalului timișorean.

— Se poate face totuși un pas înainte în această privință? Și cum vedeți dv. că este posibil?

— Da, cu siguranță, se pot realiza progrese. Pentru aceasta însă, sînt necesare multe lucruri, care să creeze condițiile propice. În primul rînd este absolut necesar ca problema copiilor și juniorilor să fie privită cu toată importanța care se impune. Este vorba, deci, de o schimbare de atitudine. La Politehnica, C.F.R., Progresul, U.M.T., Electromotor — unde, e drept, ex stă grijă în această privință — se pune problema unei preocupări mult mai mari pentru creșterea și formarea „schimbului de mîine". Și această sporire a grijii să se manifeste în primul rînd prin crearea de condiții de pregătire cel puțin egale cu ale seniorilor. Fotbalul de performanță pretinde mult și continuu exercițiu practic și aceasta în special cu mingea. Or, cu 4—5 mingi (și acestea de proastă calitate, vechi și reformate, scoase din uzul seniorilor) la 18—20 de juniori, fără aparate ajutătoare și lipsiți și de cel mai mic sprijin moral din partea conducerilor de secții, care manifestă interes numai și numai pentru echipele prime, nu este de mirare că fotbalul timișorean bate cam de mult pasul pe loc.

Ajunși aci, mi-am amintit de condițiile în care se pregătesc multe echipe de juniori din Timișoara: echipament insuficient, mingi prea puține, antrenamente la ore nepotrivite și în afara orașului (de pildă, prof. M. Iosof de la U.M.T. lucrează cu echipa de pitici în curtea Liceului nr. 1, iar cu juniorii în afara orașului, la Pădurea Verde), munca educativă este neglijată, numărul mic de antrenori afectați copiilor și juniorilor (doar șase echipe au asemenea tehnicieni). Cu această completare, sînt mai ușor de înțeles afirmațiile antrenorului Zeană, care în continuare ne-a spus:

— Instruirea tinerelor elemente trebuie să fie în centrul atenției cluburilor pentru că în primul rînd un jucător de fotbal trebuie să aibă o tehnică desăvîrșită, ca fiind elementul de bază în activitatea lui. Tehnica îl ajută să-și îmbunătățească, după părerea mea, paralel și deopotrivă, atît pregătirea fizică corespunzătoare jocului în continuă mișcare, cît și — mai ales — gîndirea tactică, factor hotărîtor în obținerea succesului într-un meci. Iată de ce toată atenția trebuie îndreptată spre însușirea corectă a tehnicii de către tinerii jucători. În această direcție trebuie să subliniez că inițiativa federației de a crea centre în diferite orașe din țară (păcat că nu s-a gîndit și la Timișoara, centru cu veche tradiție în fotbal) constituie o frumoasă realizare.

— Cum considerați că trebuie să fie stimulată activitatea juniorilor?

— Pe lîngă campionatul orășenesc de juniori și pitici, trebuie organizate la sfîrșit de campionat și jocuri cu caracter competițional eliminatoriu, pe reprezentative de regiuni. Prin tragere la sorți se poate acorda fiecărei reprezentative posibilitatea să dispute în deschidere cîte un joc în Capitală.

Acesta consider că este un mijloc puternic de stimulare a schimbului de mîine și a antrenorilor care se dedică acestei dificile, dar frumoase munci de pregătire a copiilor.

Limita de vîrstă la o grupă să nu depășească mai mult de un an. De exemplu: pitici I, cei născuți în anii 1950—1951; pitici II, 1951—1952; pitici III, 1952—1953. Pentru prima dată este recomandabil să se experimenteze cu pitici I deoarece sînt mai dezvoltați și cunosc mai bine multe din „tainele" fotbalului și, totodată, să creeze o bază de discuție, eventual prin organizarea unor alte confruntări, căci cine nu acordă importanța cuvenită perspectivei, acela nu poate aștepta și culege roade în viitor".

P. ARCAN
corespondent

Și în loc de concluzii: selecție severă, instruire corectă, condiții optime de antrenament, cît mai multe competiții locale, promovări la timp și cu curaj și — mai ales — nici un element talentat pierdut! Grija aceasta revine, în egală măsură, asociațiilor și cluburilor sportive, comisiilor locale de fotbal, antrenorilor și melodiștilor, consiliilor locale UCFS, și — bineînțeles — federației.